



# 1

## L'arribada

El 24 de febrer de 1815, un vaixell francès va arribar al port de Marsella, la ciutat més important del sud de França. El vaixell, que es deia *Faraó*, transportava mercaderies.

A bord, un jove mariner d'uns vint anys controlava les maniobres de l'embarcació. Era alt i prim, i tenia els ulls i els cabells foscos. Semblava fort i decidit. Es deia Edmond Dantès.

Al cap d'una estona, el senyor Morrel, el propietari del *Faraó* i de les mercaderies,

va pujar al vaixell per saber com havia anat el viatge.  
I en veure l'expressió trista d'Edmond,  
es va preocupar.

—Ha passat alguna cosa?  
—li va preguntar.

—Sí, una gran desgràcia —va contestar Edmond—.  
El capità es va posar malalt  
i ha mort durant el viatge de tornada.

El senyor Morrel va fer cara de resignació.

—És una llàstima —va dir—.  
Però tots hem de morir un dia o altre.  
Els vells han de deixar pas als joves com tu.  
Vas agafar tu el comandament del vaixell?

—Era la meva obligació com a segon del vaixell  
—va respondre Edmond molt seriós.

El senyor Morrel es va mostrar satisfet  
i li va preguntar:

—I les mercaderies? Com han arribat?

—Han arribat en perfecte estat  
—li va assegurar el jove.

El senyor Morrel i Edmond van parlar  
una estona dels detalls del viatge.  
En acabar, el propietari del vaixell va felicitar  
el mariner per la feina feta  
i el va convidar a dinar amb ell.

—Em sap greu dir-li que no, senyor Morrel  
—es va disculpar el jove—.  
He d'anar a veure el meu pare,  
que és molt gran i viu sol.  
I després m'espera Mercedes,  
la meva promesa.

Edmond va fer una pausa i va afegir:

—De fet, li voldria demanar uns quants dies  
de permís per poder-m'hi casar.

El senyor Morrel va somriure  
i li va dir que li semblava molt bé,  
però que s'havia de presentar al port  
al cap de tres mesos.

—El *Faraó* tornarà a **salpar** llavors  
—va afegir— i ens caldrà un nou capità.

Quan un vaixell  
**salpa** vol dir que  
es posa en camí.

Edmond el va mirar sorprès:  
no es podia creure el que li deia.

—Vol que sigui el capità del seu vaixell?  
—va preguntar, emocionat—.  
Oh gràcies, senyor Morrel, moltes gràcies!